

Pihlajat

Pylväspihlaja

Sorbus aucuparia 'Fastigiata'

Pylväspihlajasta kehittyy yhtä korkea kuin tutusta kotipihlajasta, mutta leveyttä kertyy vain pari metriä. kapean latvan ansiosta puu mahtuu pienellekin tontille. Se menestyy ainakin Oulun korkeudella asti. Koska pihlaja on arka tiesuolalle, taimea ei kannata istuttaa autotien varteen. Puu kestää melko hyvin ilmansaasteita ja maantäyttöä.

Korkeus: 4–10 metriä.

Kasvutapa: Kotipihlajan pystyoksainen ja kapealatvainen lajike. Puuksi suhteellisen lyhytikäinen.

Lehdistö: Päättöparinen, syksyllä keltainen–punainen.

Kukinta: Puu puhkeaa kukkaan Etelä-Suomessa kesäkuun alkupuolella. Suuret valkoiset tuoksuvat kukinnot.

Marjat: Punaiset marjatertut kypsyvät syksyllä.

Kasvupaikka: Aurinko–puolivarjo; kuiva–tuore, keskiravinteinen. Valontarve lisääntyy iän myötä.

Vyöhykkeet: I–V.

Leikkaus: Ei tarvitse yleensä leikata, mutta kestää tarvittaessa hyvin leikkausta.

Huutokosken taimisto

Ruotsinpihlaja

Sorbus intermedia

Leveälatvaista ruotsinpihlajaa istutetaan paljon puistoihin ja jopa katualueille, sillä se kestää hyvin ilmansaasteita ja tuulta. Se elää keskimäärin 70-vuotiaaksi.

Korkeus: 4–10 metriä.

Kasvutapa: Pienehkö puu kasvaa melko nopeasti ja kehittyy herkästi monirunkoiseksi.

Lehdistö: Kiiltävä, parihalkoinen. Lehdet puhkeavat myöhään keväällä ja kellastuvat vasta loppusyksystä.

Kukinta: Leveä valkoinen tuoksuva kukinto kesäkuussa.

Marjat: Ruskeanpunaiset marjat kypsyvät vasta myöhään syksyllä. Malto on jauhoinen ja makeahko.

Kasvupaikka: Aurinko–puolivarjo; kuiva–tuore, keskiravinteinen.

Vyöhykkeet: I–IV.

Leikkaus: Ei erityistä leikkaustarvetta, mutta tarvittaessa kestää hyvin leikkausta.

Huutokosken taimisto

Riippapihlaja

Sorbus aucuparia 'Pendula'

Yleensä riippapuut vartetaan 180 cm korkeaan perusrunkoon, mutta riippapihlajalle suositellaan 250 cm korkeaa perusrunkoa, jolloin sen pitkät oksat eivät kasva heti maahan. Riippapihlaja on luonnonvaraisen kotipihlajamme lajike.

Korkeus: 2 metriä.

Kasvutapa: Noin kaksimetriseen perusrunkoon vartettu kääpiöpuu on riippuvaoksainen. Versot kasvavat suhteellisen nopeasti.

Lehdistö: Päättöparinen, syksyllä keltainen–punainen.

Kukinta: Puu puhkeaa kukkaan Etelä-Suomessa kesäkuun alkupuolella. Suuret valkoiset tuoksuvat kukinnot.

Marjat: Punaiset marjatertut kypsyvät syksyllä.

Kasvupaikka: Aurinko–puolivarjo; kuiva–tuore, keskiravinteinen. Valontarve lisääntyy iän myötä.

Vyöhykkeet: I–V.

Taimiväli: 3–4 metriä.

Leikkaus: Latvus pyritään kasvattamaan sateenvarjon muotoon. Rungosta poistetaan ”villiversot” ja vanhaa latvusta nuorennetaan vanhimpia oksia poistamalla.

Huutokosken taimisto

Suomenpihlaja

Sorbus hybrida

Suomenpihlaja kasvaa luonnonvaraisena suppealla alueella Ahvenanmaalla ja Lounais-Suomessa, mutta menestyy viljeltynä jopa Oulun korkeudella V-vyöhykkeellä. Puu sietää hyvin tuulta ja ilmansaasteita. Keskimääräinen elinikä on 70 vuotta.

Korkeus: 4–10 metriä.

Kasvutapa: Pienehkö puu kasvaa melko nopeasti ja kehittyy herkästi monirunkoiseksi.

Lehdistö: Kiiltävässä, tummanvihreässä lehdessä on erilliset tyvilehdykät. Lehdet puhkeavat myöhään keväällä ja kellastuvat vasta loppusyksystä.

Kukinta: Leveä valkoinen tuoksuva kukinto kesäkuussa.

Marjat: Ruskeanpunaiset marjat kypsyvät vasta myöhään syksyllä. Malto on jauhoinen ja makeahko.

Kasvupaikka: Aurinko–puolivarjo; kuiva–tuore, keskiravinteinen.

Vyöhykkeet: I–IV(V).

Leikkaus: Ei erityistä leikkaustarvetta, mutta tarvittaessa kestää hyvin leikkausta.

Huutokosken taimisto

Helmipihlaja

Sorbus koehneana

Helmipihlaja on kauneimmillaan syksyllä lehtien muututtua viininpunaisiksi ja sirojen oksien nuokkuessa valkoisten marjaterttujen painosta. Pikkupuu tai pensas menestyy suotuisilla paikoilla Oulun korkeudella saakka.

Korkeus: 3–4 metriä.

Kasvutapa: Luonnostaan monirunkoinen pensas, mutta lajista saatavana yksirunkoisia pikkupuiden taimia.

Lehdistö: Erittäin kapeat lehdet koostuvat lukuisista pienistä lehdyköistä. Syysväri kullankeltainen–tummanpunainen.

Kukinta: Kesäkuussa valkoinen 4–8 senttiä leveä kukinto.

Marjat: Valkoiset marjatertut kauneimmillaan syksyllä ja alkutalvesta.

Kasvupaikka: Aurinko–puolivarjo; kuiva–tuore, keski–runsasravinteinen.

Vyöhykkeet: I–IV(V).

Leikkaus: Ei erityistä leikkaustarvetta, mutta tarvittaessa kestää hyvin leikkausta.

Huutokosken taimisto

Kotipihlaja

Sorbus aucuparia

Luonnonvarainen kotipihlaja menestyy koko Suomessa jopa tunturikoivua korkeammalla, mutta karuimmilla paikoilla siitä kehittyy pensas. Se sopii erityisen hyvin tontin reunamille luonnontilaisen ja hoidetun alueen rajalle. Pihlaja sopii tuulensuojaksi ja jopa leikattavaan pensasaitaan. Puusta tulee herkästi monirunkoinen. Koska se on arka tiesuolalle, taimea ei kannata istuttaa autotien varteen. Puu kestää melko hyvin ilmansaasteita ja maantäyttöä.

Korkeus: 4–12 metriä.

Kasvutapa: Usein monirunkoinen ja pyöreälatvainen puu kasvaa nopeasti noin 20-vuotiaaksi asti ja elää Suomen kaupunkipuistoissa 50-vuotiaaksi.

Lehdistö: Päättöparinen, syksyllä keltainen–punainen.

Kukinta: Puu puhkeaa kukkaan Etelä-Suomessa kesäkuun alkupuolella. Suuret valkoiset tuoksuvat kukinnot.

Marjat: Punaiset marjatertut kypsyvät syksyllä.

Kasvupaikka: Aurinko–puolivarjo; kuiva–tuore, keskiravinteinen. Valontarve lisääntyy iän myötä. Kotipihlaja viihtyy sekä kuivassa että ajoittain märässä maassa.

Vyöhykkeet: I–VIII.

Leikkaus: Kestää erinomaisesti leikkausta ja kaadettu puu uusiutuu helposti kanto- ja juurivesoista

Huutokosken taimisto